

Η Κρήτη, η Κρίση και ο Steve Jobs

I. Η Μια Κρήτη, η Περιφέρεια και η Κρίση.

Η κίνηση μας από την ίδρυσή της συνιστά ένα πείραμα με πρωτόγνωρα χαρακτηριστικά. Συστήθηκε δημοκρατικά από κάτω, από ανθρώπους των κινημάτων, της αυτοδιοίκησης και πολίτες που διψούσαν για ανανέωση του πολιτικού συστήματος. Δεν σκηνοθέτησε τη δημοκρατία, τη βίωσε. Τίποτα δεν ήταν δεδομένο άνωθεν, ούτε η διακήρυξη, ούτε οι αρχές λειτουργίας, ούτε ο επικεφαλής και το ψηφοδέλτιο. Ξεκαθάρισε τη σχέση της με τα κόμματα που τη στήριξαν, τη Δημοκρατική Αριστερά και τους Οικολόγους Πράσινους. Τιμητική η στήριξη, αλλά ανεξάρτητη η σχέση γιατί μόνο η ανεξαρτησία, και ειδικότερα η αρχή να μην έρχεται κανείς στην Κίνηση με "γραμμή" διασφαλίζει την ισοτιμία ενταγμένων - ανένταχτων και τη δυνατότητα να ακούμε, να συνθέτουμε, να βελτιώνουμε.

Μετεκλογικά είναι βέβαιο ότι η οργανωτική μας δυναμική έπεσε πολύ κάτω απ' το προεκλογικό επίπεδο και τις προσδοκίες μας. Όμως δεν είναι λίγο ότι οι δεσμοί συντηρούνται και επιβεβαιώθηκαν αβίαστα αρχές, όπως της εναλλαγής. Υπάρχουμε με λόγο και δουλειά μέσα και έξω απ' το ΠΣ. Αλληλοενημερωνόμαστε, καταθέτουμε προτάσεις, ανταλλάσσουμε απόψεις, παίρνουμε πρωτοβουλίες, έχουμε ένα ευπρόσωπο site. Θα μας βόλευε η σύγκριση με τις άλλες παρατάξεις και την αντίστοιχη μετεκλογική τους εικόνα, αλλά δεν θα την επιχειρήσουμε γιατί ιδιαίτερα αυτή τη δύσκολη περίοδο το μόνο που δεν χρειαζόμαστε είναι να βλογάμε τα γένια μας και να δημιουργούμε περιττές εντάσεις. Αντίθετα πρέπει να δούμε πως θα αναβαθμίσουμε τη δράση μας προσφέροντας στην Κρήτη, στην Ελλάδα. Έχουμε όραμα αλλά δεν φτάνει. Χρειάζεται να εμβαθύνουμε στις

προτάσεις μας, να πάρουμε πρωτοβουλίες που θα εμπνέουν τους πολίτες και θα αθροίζουν δυνάμεις. Δεν έχουμε ορίζοντα ποσοστών, έχουμε ορίζοντα λύσεων.

Προτείνω το προσεχές διάστημα να αναδείξουμε τα παρακάτω σύνθετα θέματα:

- Κοκκινοπράσινο iso και icrete, η συμβολή της Κρήτης στο ξεπέρασμα της Κρίσης
- Αξιολόγηση αυτοδιοικητικών υπηρεσιών, η βασιλική οδός για την αναβάθμιση της Αυτοδιοίκησης
- Συνέργειες για την Ανασυγκρότηση της υπαίθρου με περιβαλλοντική και πολιτισμική ανάδειξή της (διατροφική αυτάρκεια με ποιοτικά προϊόντα, διαχείριση πόρων, νερών, απορριμμάτων, εντός οικισμών δόμηση, να βάλει η Κρήτη τα δικά της αστέρια στον τουρισμό).
- Δίκτυο Μεταφορών Κρήτης: ολοκληρωμένη θεώρηση με σχέδιο, μέτρο, χάρτι.
- Ενέργεια: απεξάρτηση απ' τα ορυκτά καύσιμα χωρίς καλώδιο με βάρος στην εξοικονόμηση.

Η ανάδειξη τους πρέπει να γίνει συνδυασμένα, μέσα κι έξω απ' το ΠΣ, επιδιώκοντας συμβολές, συνεργασίες, άθροισμα δυνάμεων όπως έγινε στο Τοπλού, όπως έγινε με τα Σκουπίδια.

Θέλω να μοιραστώ μαζί σας μια παρατήρηση που έχει και αυτοκριτικό χαρακτήρα τόσο προσωπικό, όσο και συλλογικό για την Κίνησή μας.

Πετύχαμε, όλες οι παρατάξεις της μειοψηφίας, με πολλή δυσκολία να αποδεχτεί η πλειοψηφία στον κανονισμό λειτουργίας του ΠΣ το δικαίωμα της μειοψηφίας να εισαγάγει θέματα για συζήτηση, ένα ανά τρίμηνο. Δεν ασκήσαμε ποτέ αυτό το δικαίωμα παρότι πέρασαν 9 μήνες, δεν το άσκησε και κανείς άλλος. Στο ίδιο διάστημα έγινε κατάχρηση της εύκολης όσο και αναποτελεσματικής πρακτικής της κατάθεσης ψηφισμάτων. Το γιατί έχει ενδιαφέρον να το συζητήσουμε. Πιστεύω όμως πως σχετίζεται με τη παθογένεια του πολιτικού μας συστήματος, όπου οι φωνασκίες κρύβουν τεμπελιά.

Προσπάθησα να δώσω τη φυσιογνωμία της Κίνησής μας, όπως συλλογικά διαμορφώσαμε στους 14 μήνες της ζωής μας και όπως συγκεκριμένα τη γειώσαμε με τη μονοπρόσωπη δυστυχώς, ελέω εκλογικού αποτελέσματος, παρουσία μας στο τελευταίο ΠΣ, για να διευκολύνω την κριτική σας.

II. Η ΜΙΑ ΚΡΗΤΗ και ο Στηβ Τζόμπς.

Αντιλαμβάνομαι ότι τα παραπάνω θα φανούν σε κάποιους αμετροεπή, υπερφίαλα, υπεραισιόδοξα, ουτοπικά. Σκέφτομαι όμως πως αν η Ελλάδα με μερίδιο μόνο 2% στην οικονομία της Ευρωζώνης είναι δυνατό να την καταστρέψει, γιατί η Κρήτη με πολλή μεγαλύτερο βάρος να μην μπορεί να βοηθήσει την Ελλάδα να αναστρέψει την παρακμιακή της πορεία και γιατί εμείς με αυτό το 3.83% να μην γίνουμε ο καταλύτης μιας τέτοιας προσπάθειας. Ο Στηβ Τζόμπς, ο Λεονάρντο της εποχής μας, που έφυγε πρόσφατα δείχνει νομίζω το δρόμο: επανήλθε στην εταιρεία που ίδρυσε, την Apple, απ' την οποία τον είχαν διώξει για να μιμηθούν τη Microsoft, επανήλθε όταν η Apple ήταν στο χείλος της χρεωκοπίας και την έκανε σε λίγα χρόνια πρώτη εταιρεία στον κόσμο. Δεν συμμορφώνονταν με τις δημοσκοπήσεις, αλλά με τα εμπνευσμένα προϊόντα του καθόριζε τις δημοσκοπήσεις. Οι πολιτικοί μας, στο σύνολο τους σχεδόν, απ' τον Γιώργο Παπανδρέου ως την Αλέκα Παπαρήγα χρησιμοποιούν τα προϊόντα του, αλλά κάνουν το αντίθετο. Εμείς;

Επισυνάπτω μια επιλογή video και κειμένων

Για την Κρίση (Εξαιρετική εκπομπή του Σταύρου Θεοδωράκη για την Κρίση με σημαντική συνέντευξη του Κον Μπεντίτ)

<http://www.protagon.gr/?i=protagon.el.prwtagnistes&id=1056&mid=11213>

<http://www.protagon.gr/?i=protagon.el.prwtagnistes&id=1056&mid=11212>

<http://www.protagon.gr/?i=protagon.el.prwtagnistes&id=1056&mid=11214>

Ενδιαφέρουσα συζήτηση για την κρίση στο κέντρο πολιτικού προβληματισμού "Μιχάλης Παπαγιαννάκης"

<http://aristosd.posterous.com/72416723#>

"Αριστερά της μελαγχολίας" του Θανάσης Καρτερού, Αυγή 02/10/2011

<http://www.avgi.gr/ArticleActionsShow.action?articleID=642291>

Η περίφημη ομιλία του Steve Jobs στο Πανεπιστήμιο Στάνφορντ το 2005
http://www.ted.com/talks/steve_jobs_how_to_live_before_you_die.html

Αντώνης Ανηψητάκης